

Betreft Thuisonderwijs:

Graag wil ik u wijzen op de volgende punten:

* vrijstelling van de leerplicht is van rechtswege (art. 5b), maar ook in de grondwet staat dat onderwijs vrij is, art. 23.

* De overheid heeft grondwettelijk gezien alleen het recht om toezicht te houden op het onderwijs, niet op andere facetten in het gezin (wijze van opvoeding bijv.)

* De leerplichtambtenaar krijgt taken toebedeeld die niet bij zijn huidige functie horen; checken op veiligheid van het kind en hoe de opvoeding geschied (Jeugdzorg vanuit de gemeente wordt namelijk genoemd in het wetsvoorstel)

* het checken van de gezinnen in hun huiselijke omgeving zijn acties die niet worden toegepast op andere gezinnen, die gebruik maken van andere vormen van onderwijs. Zo mag een inspecteur onverwachts langs komen. Dat terwijl er een officiële goedkeuring moet zijn om de vrijstelling te krijgen. Is dit ook niet een vorm van inbreuk op privacy?

* de thuisonderwijsgezinnen worden onevenredig zwaar belast met wetten en regels, die niet gelden voor andere vormen van onderwijs die ook niet gesubsidieerd worden

* de acties uit het wetsvoorstel zijn direct gericht op ouders, en niet op scholen/instellingen/rechtspersonen. Dit moeten zij inzien.

* Onderwijs dat bekostigd wordt door de overheid geldt dat er veel toezicht/invloed is van de overheid (zoals art. 23 punt 5 van de grondwet). Thuisonderwijs wordt niet bekostigd door de overheid, en is geen school. Invloed uitoefenen daarin gaat in tegen artikel 23 punt 2 van de grondwet.

Maar vooral wil ik graag delen hoe wij als grootouders dit ervaren bij ons kleinkind:

Zelf hebben wij onze kinderen naar de regulieren scholen laten gaan. Deze, inmiddels 40-ers, hebben nu hun eigen gezinnen en wij hebben een inkijkje in die gezinnen. Hun verhalen over het huidige onderwijs, de problemen waar zij binnen het huidige onderwijs tegen aan lopen met hun kinderen, wij horen ze aan.

De huidige secularisatie binnen maatschappij en onderwijs is vanaf het begin van onze kinderen tot aan nu een groot punt van zorg bij ons als ouders/grootouders, maar ook bij de huidige ouders zelf. In onze tijd hadden wij nog nooit gehoord van de mogelijkheid van thuisonderwijs. En dat terwijl wij beiden toch in het onderwijs werkzaam zijn geweest. Inmiddels gaan alle veranderingen hard binnen het les aanbod. Voorschriften vanuit den Haag maken het werken bij het onderwijs er niet makkelijker op. Invloed van alle culturen binnen onze maatschappij en onderwijs evenmin.

Vele verplichten informatie zouden wij onze jonge kinderen, die nog zo graag kind willen zijn, op onze manier willen kunnen blijven aanbieden. Zo wordt er bij onze kleinzoon, thuisonderwijs dus, dagelijks lesstof aangeboden. Lesstof op alle fronten. Hij is nog jong, maar zeer leergierig. Alle tijd krijgt hij en aandacht van zijn ouders in een veilige omgeving. Biologieles....kom even naar het bos....daar worden dingen aangewezen, benoemd etc. Help je met koken? Fijn, weet jij hoe deze groente heet? en hoe groeit deze....kom dan gaan we het opzoeken. Praktijk en theorie lopen in elkaar over. Heel zijn dagelijks leven is leren, dat gaat automatisch, praten, vragen en tijd hebben. Ouders in de Corona tijd moesten verplicht thuisonderwijs geven. Velen van hen hebben dat als fijn ervaren, een speciaal moment met mijn kind. Helaas economische redenen verplichten hen weer de kinderen naar school te sturen. Daar waar het kind op gaat in het geheel.

Zelf de sociale vorming bij onze kleinzoon, onze zorg als grootouders, gaat heel fijn. Komt regelmatig in contacten met andere volwassenen en kinderen. Onderling bij de groep ouders die ook thuisonderwijs geven worden afspraken gemaakt, contacten gelegd, gezamenlijke activiteiten ten goede van de ontwikkeling van het kind worden georganiseerd. Het kind is het middelpunt in zijn leerproces. De ouders met hun liefde en kennis begeleiden hem erin naar hun eigen levensovertuiging en koers. Het is tenslotte hun kind, hun alles. Ze doen het uit liefde en met liefde.

Conclusie: Wij zouden willen, dat wij ook deze mogelijkheden hadden gehad voor onze kinderen. Onze slechthorende dochter zou dan geen pest verleden hebben opgebouwd etc. Wij moesten ze maar afstaan en wegbrengen, ook al waren wij het met de gang van zaken niet eens. Het zijn kinderen die aan ons zijn toevertrouwd. En die dierbare moeten wij verplicht afstaan, zodat ze gevormd kunnen worden zoals onze regering/maatschappij wil.....Laat ouders, die de tijd, energie, en liefde hier in willen steken dit s.v.p. zelf mogen blijven doen!

Wij zouden, als we er nu weer voor zouden staan, absoluut voor thuisonderwijs met onze eigen kinderen gaan!

Geef hen de vrijheid dit te mogen blijven doen!!